

[Madsen-Mygdal.]
nu har besluttet at strejke. Selvfølgelig kan den højtærede Statsminister ikke mene det, men saa havde det maaske været lige saa rigtigt, om Statsministeren ikke havde sagt det.

Overfor min Paapegen af, at Statsministeren og Forsvarsministeren havde talt med to Tunger, mente Statsministeren at kunne hævde, at jeg havde citeret Forsvarsministeren forkert. Jeg ser nu ikke, at det er Tilfældet. Forsvarsministeren har udtalt, at vi ikke kan afslaa en bevidst Neutralitetskrænkelse fra en Stormagts Side, og hvad Statsministeren sigter til, er vel sagtens det, at jeg ikke har citeret Ordene „fra en Stormagts Side“ ... (Statsministeren [Stauning]: Ja, netop)... Men jeg forstaar virkelig ikke, hvilken Betydning i denne Forbindelse den højtærede Statsminister tillægger disse Ord. Jeg ser ikke rettere end, at de er ganske ligegyldige i den Betydning, vi her drøfter Spørgsmaalet, hvis vi da ikke skal tænke, at Statsministeren og Forsvarsministeren skulde mene, at vi skulde anlægge et Neutralitetsforsvar alene overfor de mindre Stater, men ikke mod Stormagterne. Jeg tror dog ikke, at det kan være den højtærede Regerings Mening. Det vilde være en ganske ny Teori. Den har jeg aldrig hørt før, og den vilde jo ogsaa paa afgørende Maade stride mod visse Udtalelser, i øvrigt meget fornuftige Udtalelser, som den højtærede Statsminister fremsatte i Folkeforbundsforsamlingen i Genève for nylig. Jeg mener, at denne Tilføjelse i denne Forbindelse er ganske ligegyldig, lige saa ligegyldig som Statsministerens Udtalelse i Genève om, at Regeringen vil overtage Landets Befolkning og Udlandet om, at vi ikke kan tage en Kamp op imod en Stormagt. En saadan Selvfølgelighed koster det ikke noget at sige. Men hvad vi kan, og hvad det er vor Pligt at gøre, er, at vi paa Linie med andre Nationer tilvejebringer et Neutralitetsforsvar i Overensstemmelse med det Løfte, som Statsministeren har givet i Genève. Enhver, der nøgternt og roligt og objektivt læser de to Udtalelser, som jeg har sammenstillet, maa give mig Ret i, at medens Statsministeren paa Regeringens Vegne i Genève udtalte, at vi vil opfylde vore Forpligtelser, saa siger Forsvarsministeren paa samme Regerings Vegne i Folke-

tinget: Vi kan det ikke. Og vil saa Statsministeren sige, at det er ikke to Tunger, vil jeg sige: Det er i alt Fald Udtalelser, der er i dyb Uoverensstemmelse med hinanden.

Overfor mine Bemærkninger om, at den høje Regering gjorde vel i at undersøge, hvorledes man indretter sig i vore nordlige Nabolande, og prøve paa at forstaa, hvorfor man gør det saaledes der, svarede den højtærede Statsminister noget om, at jeg var mere svensk end Svenskerne. Jeg tilstaar nu, at jeg ikke forstaa det dybsindige i denne Udtalelse. Naar den højtærede Statsminister overfor min Sammenstilling af svensk og dansk Socialdemokrati og deres Stilling til Forsvarsspørgsmaalet oplæste en Resolution, jeg tror nok, den var fra Bryssel, saa ved vi jo alle sammen, at gode Socialdemokrater ikke kan komme sammen, uden at der skal vedtages Resolutioner; jeg tror for øvrigt nok, der findes socialdemokratiske Resolutioner, der om Forsvarsspørgsmaalet siger noget helt andet end det, der netop staar i den, som her blev oplæst. Men jeg tilstaar, at disse Resolutioner ikke interesserer mig saa forfærdelig meget. Betydeligt mere interesserer det mig at undersøge den Stilling, som Socialdemokratiet indtager i den praktiske Politik i de forskellige Lande, og det var denne praktiske Indstilling til Forsvarsspørgsmaalet hos de svenske Socialdemokrater, naar de var hjemme, jeg henstillede til den højtærede Statsminister at fæste sin Opmærksomhed ved, fordi jeg tror, han kunde lære noget deraf. Jeg beklager, at den højtærede Statsminister synes at være utilbøjelig til at følge dette gode Raad og i Stedet for prøver at klare sig med en Resolution, der er holdt i svævende Almindelighed.

Naar den højtærede Statsminister overfor min Paapegen af, at Konventionerne fra Folkeforbundet var at opfatte som Henstillinger, men ikke paalagde os nogen absolut Forpligtelse, henfaldt i stor Forargelse over, at jeg her foreslog, at vi brød Kæden med de andre Nationer, medens jeg med Hensyn til Neutralitetsforsvaret holdt paa, at vi skulde blive i Kæden, forekommer denne Tale mig at være fuldstændig uden Forbindelse med Virkeligheden. Jeg ønsker, at vi skal blive i Kæden i begge Henseender. Men lad os et Øjeblik